

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a postaküldésére vonatkozó előszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Közgazdasági akció.

Pécs, 1900. április 24.

Nagy az öröm a kormánypárti sajtóban, hogy Lukács Lászlónak sikerült a Rotschild-csoporttal egy 120—130 milliós járadékkölcsön kibocsátását biztosítani. Igaz ugyan, hogy az új kölcsönt meglehetősen borsos áron kapjuk, mert míg pl. a Vaskapu kölcsönt 3 százalékos kamatra kaptuk s még 1897-ben is 3½ százalékos kölcsönt vettünk föl, addig most már 4% a kölcsön ára. Hogy azonban milyen drága lesz ez a kölcsön valójában, azt csak akkor fogjuk megtudni, ha közzéteszik azt is, hogy milyen árfolyam mellett vállalkozik a Rotschild-csoport az új kölcsön elhelyezésére. S már az a körülmény, hogy az átvételi árfolyamot megnevezni sem merik, igazolja azt a balsejtelmet, hogy az a lehető legkedvezőtlenebb. El lehetünk tehát rá készülve, hogy azért a a cimletért, a mely után mi teljes 4%-ot fizetünk, alig fogunk kapni valamivel többet kilencvennél.

De hát kérdezheti minden józan gondolkodó, ha olyan kedvezőtlen a pénzpiac helyzete, hogy kölcsönt csak ilyen uzsorás feltételek alatt lehet realizálni, mire való akkor ilyen állandó nagy teherrel megterhelni az országot? Mert arról is mélysegesen hallgat a hivatalos krónika, hogy mire szándékozik a kormány ezt az új kölcsönt fordítani most, mikor annyira dicsekedett mindig vele, hogy nemcsak a költségvetésünk aktív, hanem évről-évre rengeteg fölöslegeket is produkál az államháztartásunk.

Azt feleli erre a kormánypárti sajtó, hogy a *kormány nagyszabású közgazdasági akcióra készül*, a melyhez nem elegendők a felhalmozott pénztári készletek, hanem kölcsönpénz is szükséges hozzá. Hogy miben áll ez a nagyszabású közgazdasági akció, arra nézve határozott fölvilágosítást adni senki sem képes annyi azonban bizonyos, hogy ez a közgazdasági akció semmi esetre sem vonatkozik az ország gazdasági függetlenítésére s az önálló gazdálkodásra

való áttérés átmeneti nehézségeinek elhárítására.

Pedig ez aktuálisabb lenne most, mint valaha, mert hisz az osztrák viszonyok legujabb alakulata teljes bizonyosságúvá tette immár, hogy a gazdasági közösség még mesterséges uton sem tartható fenn soká, sőt kétségtelen, hogy úgy az osztrák, mint a magyar kormány — talán öntudatlanul — nem a gazdasági közösség megszilárdításán, hanem a szétváláson dolgozik. Erre vall az az akció, mely Ausztriában a magyar állatkivitel ellen a kormány protektorátusa alatt megindult s ezt a célt szolgálja a magyar kormány iparfejlesztési és pártolási akciója is.

A gazdasági közösség Ausztria és Magyarország között mindig azon az alapgondolaton sarkalt, hogy a magyar nyerstermények Ausztriában, az osztrák iparcikkek pedig Magyarországon minden versenytől ment biztos piacra találjanak. A mikor tehát az osztrák kormány a magyar nyersterményeket, a magyar kormány pedig az osztrák iparcikket akarja kiszorítani a saját területéről, ezt csak a gazdasági elkülönzés érdekében teheti s mivel ez mindenestre átmeneti zavarokkal járna, csak a kormány bölcs előrelátásáról tenne tanúságot, ha erre az esetre megfelelő tartaléktőke gyűjtésére gondolna, ha másképp nem lehet, még aránylag kedvezőtlen állami kölcsön kibocsátása által is.

Csak hogy ilyesmire a kormány gondolni sem mer, mert nálunk ennek a kiválóképpen gazdasági kérdésnek erős politikai háttere van, a melynek a gazdasági érdeket föl kell áldoznunk s így szó sem lehet róla, hogy a titokzatos rendeltetésű új kölcsön az önálló gazdasági berendezésre szolgáló tartaléktőkének legyen szánva. Rebesgetik ugyan, hogy ebből a kölcsönből akarja a kormány iparfejlesztési politikáját nagyobb arányokban megvalósítani. De hát az ipari vállalatoknak még oly nagy állami segélyezése is bőven kikerülne az állam pénztári készleteiből, mert az állam iparfejlesztési akciója nem terjedhet

odáig, hogy tisztán állami pénzből emeltesse az új gyárak.

A kormányhoz közelálló lapok az új kölcsön céljáról szólva hangsúlyozzák, hogy a kormány szükségét látta *közmunkák foganatosításával erőteljes impulzust adni a közgazdasági tevékenységnek*. Ez tehát a valódi cél, mely az újabb adósságcsinálást szükségessé teszi, de ha közelebbről vizsgáljuk a dolgot, csakhamar rájövünk, hogy ez a cél nem ér föl az áldozattal, a melyet érte hoznunk kell.

Igaz, hogy az építkezési düh, különösen a fővárosban, megszülte a reakciót s ezen a téren ijesztő pangás állott be. De az államnak abban a nyomasztó helyzetben, amelyben adófizető polgárai sanyalódnak, nem lehet föladata, hogy ezekre újabb súlyos terheket rakjon csak azért, hogy a megszorult építési spekulánsokat időlegesen foglalkoztassa olyan közmunkákkal, a melyeknek hasznos és jövedelmező volta legalább is kétséges. Mert az a 120—130 millió korona, a melyből különben is alig 100 milliót fog látni a kincstár, nagyon hamar a végére fog járni s akkor megint ott leszünk, a hol vagyunk ma: megakadnak a vállalkozások kellő foglalkoztatás hiányában.

Ez a következése a közgazdasági tevékenység mesterséges táplálásának; mindenki csak az államra hagyatkozik, attól várja, hogy lássa el kenyérrel, munkával. Pedig az államnak az ipari tevékenység számára csak a szükséges előfeltételeket kell biztosítani, a fejlődésének útjában álló akadályokat elhárítani; a többi az egészséges társadalom föladata.

De hát nálunk a kormány kezét megkötik az idegen érdekek, a melyek nem engedik a természetes fejlődést csirájában fojtogató idegen verseny ellen való erőyes védekezést, hogy tehát valamit tenni látszassék, állami pénzen mesterségesen önt egy kis táplálékot a fejlett iparu szövetséges versenyé által agyonsanyargatott hazai iparba.

Mikor aztán kifogy a pénze, drága adósságba veri magát, hogy folytathassa

„Pannonia“ kávéházban naponta előadás.

ELITE ORPHEUM-ENSEMBLE

Ujdonsági Estély.

PURIM BÁL

kacagtató énekes bohózat.

„GIARDINETTO“ előadva egész társulat által. — Kezdeté 8 órakor. — Szabad bemenet. — Fentartott hely 50 kr. — Szigorú családi műsor.

Számos látogatást kér

BÜTTNER JÓZSEF.

dajkáló szerepét s ezzel fokról-fokra teszi tönkre adózóit s köztük azokat is, akiknek fölsegítésére a rengeteg adósságot csinálta.

Hirek.

Pécs, 1900. április 24.

Hajó-katasztrófa.

A napokban elsüllyedt egy magyar hajó: a „Tolna“, mely a magánbirtoku tengeri yachtok közt a legnagyobb s legszebb volt. Tulajdonosa, tolnai gróf Festetich Rudolf, San-Franciskóban (California, Észak-Amerika) vette s 1893-ban épült. Pazar kiállítású, pompás hajó volt, kétárbocos, telivitorlás logger, hossza 26 méter, szélessége 7 és fél méter, magassága 3 méter, ürtartalma 82 tonna, 820 méter-mázsza hordsúlylyal. Berendezésével megért százötvenezer forintot. Legénységének száma 8 volt s így, miután a hajótörés pillanatában a gróffal 22 ember volt a hajón, kétségtelen, miszerint a többiek, a gróf kiránduló vendégei, valamely vadászó társaság tagjai voltak. A »Tolna« télen a fiemei kikötőben horgonyzott s két hó előtt indult Afrika felé. Sokan azt hiszik, hogy valószínűleg Transzvába készült a gróf. A hajótörés Mincye afrikai hegyfoknál történt; a hajó elsüllyedt, de összes utasait az angol »Nave« megmentette s Szuezbába vitte. A yacht sorsáról, mint egy londoni távirat jelenti, a Times of Cyclon a következőket közli:

A Tolna yacht február elején hagyta el Colombot és nemsokára rá fölmerült az a hír, hogy a gróf hajójával visszatérőben van Európába. Azokról a különös állapotokról, melyek a hajón uralkodtak, maga a hajó kapitánya a következőket beszéli: A Tolna nevű yacht már Colomboba menet zátonyra jutott és úgy a tiszték, mint a legénység a yachtot különböző okokból elhagyták. A gróf nagynehezen új legénységre tett szert és a yacht február negyedikén Colomboból utnak indult.

Egy darabig a yachtról semmi sem halatszott, míg egyszerre csak azt jelentették Colomboból, hogy a yacht Mincye hegyfoknál hajótörést szenvedett és a Cyclon gőzös fog róla hírt hozni. A mikor a Cyclon Colomboba érkezett, a Times of Cyclon levelezője a fedélzetre ment és a yacht első tisztjét meginterviuolta. Ennek az elbeszélése szerint Festetich gróffal, az első és a második tiszttel együtt összesen 12 személy volt a yachton. A szerencsétlenség március harmadikán éjjel

egy óraker történt. A legénységet hirtelen lökés riasztotta föl almából. A hajó teljesen zátonyra jutott. Miután a katasztrófa pillanatában maga a gróf teljesített őrszolgálatot, nem tudták, hogyan került zátonyra. Szélvihar nem volt, a tenger háborgása tehát a szerencsétlenséget nem okozhatta. Többet erről, je gyezte meg a hajótiszt, csak a bíróság előtt mondhatok. A yacht a sziget északi végén ugyanarra a zátonyra futott föl, a melyen annak idején a Brunskoi nevű gőzös is hajótörést szenvedett.

A készleteket biztonságba helyezték és csolnakon partra eveztek, hol a mennyire csak lehetett, kényelembe helyezkedtünk. A yachtot Festetich gróf parancsára fölgyújtották. A yacht két napig égett és most a víz felületén nem látszik, hogy a hajótörés hol történt. Hogy miért gyújtatta föl a gróf a hajót, nem tudni. Tizennyolc napig voltak a szigeten és legnagyobb részt a benszülöttek sziveségéből éltek, mert élelmiszereik elfogytak. Leginkább rizsszel és kókuszdióval táplalkoztak, melylyel a benszülöttek ellátták. A gróf 300 rupiát ajánlott fel a benszülötteknek, ha a yachtot a partra vontatják, de azok 500 rupiát kértek, mire a gróf kijelentette, hogy akkor a yachtot inkább elégetteti. A gróf két matrózzal a szigeten maradt. Arra a kérdésre, hogy van-e valami panasa a gróf eilen, a hajótiszt nem nyilatkozott. A Cyclon a gróft is felszólította, hogy jöjjön a fedélzetre, de a gróf nem tett eleget ennek a felhívásnak, mire a gőzös tovább ment. A »Tolna« hajótörése ügyében Colomboban hír szerint vizsgálatot indítanak.

Napirend 1900. április 25-én.

Naptár: szerda, ápr. 25. — Róm. kath.: Márk. — Prot.: Márk. — Görög-kel.: (április 12.) Vazul. — Zsidó: Nisan 26. — Nap kél 4 ó 56 perckor; nyugszik 7 ó 1 perckor. — Hold kél 7 ó 10 perckor reggel; nyugszik 10 ó 30 perckor este.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, később borulás várható.

— (A főispán és neje hazatérőben.) Br. Fejérváry Imre és neje — mint értesülünk — legutóbbi tartózkodási helyükről Fiuméből a ma esti nyolc órai gyorsvonattal hazaérkeznek.

— (Vizállás.) Az ország minden vidékéről az esőzések megszüntével a vizállás tekintetében egyre megnyugtató hírek érkez-

nek. A m. kir. földmivvelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának legújabb keletű jelentése szerint a f. hó 22., 23. és 24-ére várt tetőzések mindenütt bekövetkeztek, úgy hogy a Duna és a Dráva ugyszólván mindenütt elértek már a legmagasabb vizállást. Mohácsnál a Duna lassan bár, de tartósan apad. Eszék mellett sem kell már a vészektől tartani. Az alsó részről, hol az áradás tartama alatt a Duna kiöntött, kezd már a víz medrébe visszaterelni. Töltés szakadások híre eddig sehonnan sem érkezett.

— (Buzaszentelés.) Holnap (szerdán) lesz Márk evangelista napja, a mely napon az egyház buzaszentelési körmenetet tart. Nálunk a körmenet reggel nyolc óraker indul a székesegyházból a Makáraljai-dűlőbe Spiess János kanonok vezetése alatt s résztvesznek rajta az iskolák növendékei is tanáraik kíséretében. A körmenet kilenckor tér vissza a városba, hol szentmisével végződik az ajtatokodás.

— (Szemle a honvédség felett.) Tegnap este a nyolc órai gyorsvonattal érkezett Pécsre zalavári Zurna Károly altábornagy, a székesfehérvári ötödik honvédkerület parancsnoka. A kerületi parancsnokot a pécsi 19-ik honvédyalogezred és a 8-ik honvédszázad tisztkara fogadta s kísérte az »Arany Hajó«-ban levő szállására, hol tegnap este lakoma volt tiszteletére, ma pedig délben ebéd a tisztai étkezőben. A kerületi parancsnok ma a honvédség felett tartott szemlést s holnap fog Pécsről visszautazni Székesfehérvárra.

— (Elhunyt néptanító.) Keszű község közszeretben állott néptanítója, Kletal Gyula, tegnap Keszűben meghalt. Temetése holnap, folyó hó 25-én, délután 4 óraker lesz. Az elhunyt tanító megyebizottsági tag is volt.

— (Pályázat.) A szegzárdi királyi törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegzárdi kir. törvényszék elnökéhez.

— (Névmagyarosítás.) Steuermann Ignác, tamási illetőségű, ugyanottani lakos kis-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Gyógyulás.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: Tavasz Margit.

A csengő látogató jöttét jelenti. Fáyné egyedül van szobájában. Kíváncsian tekint az ajtó felé: vajjon ki jöhet?

Simay az, a ház legjobb barátja. A nő mosolyogva megy eléje:

— Isten hozta, kedves barátom!

Simay azzal a bensőséggel, a mely lényének egyik sajátossága, kezét csókol:

— Örülök, hogy végre jobb színben lát-hatom.

— Ugy e, most már mer a színemről beszélni — nevetett a nő — de bezzeg hallgatott a mult télen; csak a szemeiről, az arcáról tudtam leolvasni azt a nyílt kérdést, hogy ugyan mi baja lehet ennek a szegény Fáynének, hogy olyan iszonyu — rossz színben van?

Simay zavarba jött, mint a tetten ért gyermek.

A nő láthatólag mulatott azon, hogy ugy kitalálta gondolatát.

— Hagyja el, kedves barátom, nincs azon mit restélni. Foglaljon helyet. — Hiszen csak őszinte lélekre vall, ha valakinek az arcáról le lehet olvasni a gondolatát. És én szeretem az őszinte embereket, bár nem mindenkinek válik előnyére az őszinteség. De magának nem árt. Hát igen. Súlyos beteg voltam. — Az ilyen súlyos betegségekbe pedig vagy belehal az ember, vagy — kigyógyul belőle.

— És csakugyan kigyógyult már?

— No ne siessünk ugy a szavakkal: nagy betegség után a gyógyulás csak lassan megy végbe — de már a legjobb uton vagyok arrafelé.

Valami meleg, bensőséggel teljes tekintettel találkozott a szeme, amint e szavak után ránézett Simayra.

Vannak emberek, a kiknek gondolkozása annyira rokon, hogy egy félig kimondott szóból is megértik egymást. Fáyné is így volt ezzel a derék, jó Simayval. Magesett, hogy társaságban kimondott egy szót, a mely vitát támasztott a jelenlévők közt. Simay ekkor közbeszólt:

— Kérlek, hisz' nem ugy érti önagsága, hanem így!

És elmagyarázta szépen amazoknak, hogy tán maga a nő se tudta volna jobban kimagyarázni. Ez a gondolatközösség volt az alapja

az ő barátságuknak, a mely a kölcsönös becsülés határait soha nem lépte át.

Fáyné, mint aki attól tart, hogy elérékenyül, nevetéssel ütötte el a perc komolyságát.

— No ne sajnáljon, hiszen már túl vagyok minden bajon.

Simay felállt, odament az ablakhoz és szóltanul bámult ki rajta néhány percig. Azután visszafordult és még mindig az előbbeni melegséggel hangjában, kérdezte:

— Hát csakugyan annyira szerette?

A nő vállat vont. Szerette volna elkerülni a választ, de amaz nem hagyta.

— Nekem csak megmondhatja.

— Ne beszéljünk erről, kedves barátom. Miért idéznék föl halottakat? Élőknek áll a világ. Hadd aludjanak a holtak békével. Állítsunk nekik oszlopot ezzel a felirással: Lemondás, feledés. — Ez a sorsunk.

— Lemondani? Felejtetni? — Hogyan akar ehhez kezdeni?

— Oh igen egyszerűen. Szinte nem is kerül fáradságomba. — Jöjjön csak, üljön ide mellém, majd elmondom. — Van nekem egy jó barátom, a ki borzasztóan szeretné, ha gyerekei lennének. Én csak nevetem. — Már hogyan vágyódhatik valaki olyasmu után, amit nem érhet el? — Hogy ő milyen boldog lenne, ha neki is lennének édes, kicsi apróságai, a

koru Miksa nevű fia vezetéknevének — »Szarvas«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Uj főrendek.)** A hivatalos lap mai száma közli, hogy gróf Széchenyi Dénes, horpácsi nagybirtokos, gróf Széchenyi Péter, rumi nagybirtokos és gróf Széchenyi István, kálmáncsai nagybirtokos a főrendek jegyzékébe pótlólag beiktattak.

— **(Himen.)** Szeszlér István Lajos, budapesti Ganz-gyári tisztviselő, a jövő vasárnap veszi nőül Bolyarits Olgát, Bolyarits Gábor, mohácsi gör.-keleti főesperes leányát. — *Bunyevác* Imre, nagyatádi lakos, eljegyezte *Modrovics* Lenkét Simongátról.

— **(Miniszteri döntés az elkeresztelésről.)** Egy anyakönyvi felügyelő utbaigazítást kért a belügyminisztériumtól arra nézve, hogy helyesen járt-e el az anyakönyvvezető, aki református atyától és katolikus anyától született völegényt reformátusnak irt be a házassági anyakönyvbe, noha az illetőt katolikus pap keresztelte? A miniszter a fölvetett kérdést úgy döntötte el, hogy az anyakönyvvezető helyesen járt el, mert a törvény határozza meg a gyermekek vallását, még pedig úgy, hogy a fiúk az apa vallását követik. Ha az anyakönyvi kivonatból megállapítható, hogy a völegény apja református, akkor ő is református, akarki keresztelte. A bejelentett esetben elkeresztelés történt, amiről az anyakönyvvezető hitelesen meggyőződött és így helyesen jegyezte be a völegényt reformátusnak.

— **(Mehalt a Rézi néni.)** Rézi néni csak apáink és anyáink ismerték, meg az apró iskolás gyerekek. Mi, a jelenlegi generáció felnőttei, mint az élet szinpadának ki tudja hány alakja mellett, elmentünk Rézi néni előtt anélkül, hogy észrevettük volna. Pedig Rézi néni híres alakja volt ám a templomba járó koldusasszonyoknak s alig van apáink között olyan, ki esküvője napján ne adott volna boldogságtól sugárzó arccal néhány fényes ezüst pénzt a Rézi néninek, ki oly szépen tudott imádkozni a fiatal házasok jövő boldogságáért. Az utóbbi években

kiket becézgetne, dédelgetne. — Hogy mennyi örömet okozna az neki.

Bohó asszony! Hogyan gondolkozhatik így az, akinek nincsenek gyerekei? Így csak az gondolkozzék, a kinek vannak. Az fűzőn édes reményeket a meglévők jövőjéhez; az gondolja, hogy fölnevelheti őket a maga és mások gyönyörűségére.

De akinek nincs, az gondolja meg, hogy hány szülő temeti el a gyermekét, miután sok fáradsággal és bajjal fölnevelte; hány van, a ki óhajtja, hogy bár kicsi korában temette volna el inkább, semhogy úgy lássa szenvedni; hány van, akinek csak nyomoruságot, szegységet hoznak a fejére a gyermekei.

És ha ezeket tartja szem előtt, nem fog sajnálkozni azon, hogy neki nem adott az Isten gyermekeket.

— Látja, így vagyok én az én szívbéli ügyemmel. Elképzelem, hogy ki tudja, milyen hitvány, jellemtelen embernek bizonyulna az, akiről még mindig képes vagyok több jót tenni föl, mint a mennyire velem szemben tanusított eljárásával rászolgált. — Talán, ha egész biztonsággal alacsony lelkiületű embernek ismerném fel, nem gyűlölném meg amugy is? — Ez a gondolat nagyon megkönnyíti nekem a lemondást.

— Hát azt hiszi, a nő megszűnik sze-

aztán az itálnak adta magát az öreg koldus asszony s így lett az iskolás gyermekek gúnytárgya, kik már messziről csufolták a rezes orru, részeges képű vén asszonyt. S most Rézi néni se nem imádkozik, se nem iszik többé, mert ma reggel nyolcvan éves korában meghalt a szegények házában, hol agg napjaira menedéket talált.

— **(Elveszett.)** Ma délelőtt a Ferenciek templomától a Szcitovszky-térig vezető uton egy arany nyaklánc szívvvel elveszett. A becsületes megtaláló kéri, hogy a nyakláncot a rendőrségnél adja át.

— **(Tűz egy erdőben.)** A kácstalui határban Schaumburg-Lippe herceg uradalomához tartozó erdőben tűz volt a minap. — Szerencsére csak az erdő tisztásán összehalmozott száraz gallyak és a fű gyuladt meg, melyet az erdőben fát vágó munkások csakhamar eloltottak, mielőtt valami nagyobb kárt okozott volna. A tűz hogy miből keletkezett, még eddig nem tudták kipuhatolni.

— **(Feltört présház.)** Babarcon *Hergenröder* János, ottani lakosnak a szőlőhegyen levő présházát egyik közelebbi mult éjjel feltörték s onnan hat zsák búzát elvittek. A káros feljelentésére megindított nyomozás során két gyanus embert el is fogtak, kikre alapos gyanu van, hogy ők követték el a betörést. Most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Az árva sorsa.)** Ma reggel a siklósi vámos egy fiatal, kilenc éves kis leányt vett észre, a kinél egy kis batyu volt. Látszott rajta, hogy utra indult; de tévovázott, hogy merre is menjen. A vámos megszólította s erre elmondta, hogy Barcsra akar menni. De Barcsra épen nem a siklósi uton kellvén menni, a vámos betelefonozott a rendőrségre s egy rendőr a kis leányt be is vitte az ügyeletes rendőrbiztos elé. Ott azután eladta, hogy *Ludas Marinak* hívják s árva leány, mert az anyja meghalt, apja pedig Barcsra szolgál. Ő itt benn volt Pécsen egy rokonánál, de az ma reggel összeszedte a ruháskáit s a kezébe nyomván, ráparancsolt, hogy menjen haza az apjához Barcsra, mert ő tovább nem tartja. A kis leányt egyelőre bizony vissza-

retni, ha látja, hogy érdemtelten pazarolta szíve kircsét?

— Igen, azt hiszem. Habár van elég példa arra, hogy a nő rablót, csalót, sikkasztót szeret. Velem ilyesmi nem eshetnék meg. — Ugyemagát is meghatotta most nem régen az az eset, a mely egy rablásért elítélt gonosztevő menyasszonyáról beszélt, a ki a börtönben esküdt meg völegényével. Pedig lehetne vitatkozni azon, hogy csakugyan olyan tiszteletreméltó e az ilyen szerelem, a milyenek hirdetik? Végre is megengedem, hogy szerethetünk egy csalót, egy sikkasztót is, ha az hozzánk minden időben gyengéd, szeretetteljes és igaz volt, ha másokat megcsalt is, de bennünket nem. Ezt tudom érteni és méltányolni. Erre én is képes volnék. De képtelen volnék szeretni egy olyan embert, a ki lelketlenül, rutul bánik velem, a ki lépten-nyomon megcsal, kijátszik. Mert bármennyire tessék is a férfiaknak az az ugynevezett kutyahűség, én az emberi méltósággal összeegyeztethetőnek nem tartom. Nekem ideáljaim vannak. És ha ezekről az ideálokról a valóságra leszállván, óriási engedményeket is tudok tenni, de annyira nem terjed az engedékenységem, hogy egy megvetésre méltó, hitvány embert, ha olyannak ismerném meg, szeretni tudnék.

Lehetne az különben a legzseniálisabb ember.

vitték rokonához s most a lelketlen rokont kérdőre fogják vonni, miért tette ki a kis leányt minden segítség nélkül az utcára!?

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetteyi forrás vizszolgáltató képessége f. hó 24-én reggel 6100 köbméter.

— **(Apa a fia ellen.)** *Martinovics* Sztankó, magyarsórosi lakos, azt a panaszt tette a hatóságnál az apja, *Martinovics* György ellen, hogy az minap egy baltával támadt rá s több helyen megsebesítette. A feljelentett apa azonban azzal védekezett, hogy a fia meg őt akarta verni s azért ő csak önvédelemből fogta rá a baltát. A családi idill ügyében a bíróság folytatja a vizsgálatot, hol feljelentették az esetet.

— **(Gyógyszer a részegség ellen.)** *Bonyár* József, páprádi lakos, lopásért jelentette fel *Androvics* Józsefné csehi lakosnőt, hogy az egy csomó ruhaneműt és két forintot elloptott a házatól. A feljelentett asszony azonban azt állítja, hogy ő nem lopott semmit, mert a ruhákat és a pénzt *Bonyár* Józsefné adta neki, még pedig azért, hogy valami kuruzslószert kerítsen *Bonyár* uramnak. A ki részeges, hogy a részegeskedésből kigyógyuljon. Hogy mennyiben van igaza az asszonynak, azt majd a bíróság fogja kideríteni.

— **(Elégett borju.)** Piski községben kigyuladt a minap *Dani* József, ottani lakos pajtája. Mire a tüzet észrevették, a pajta már lángokban állt s a bennlevő borjut sem birták kiszabadítani. A szánandó állat bennégett a tűzben s az egész épület összeomlott felette. A tűz keletkezési okát eddig még nem tudta megállapítani a vizsgálat.

— **(A kovácslegény álma.)** A Somogy című lap a következő misztikus hírt közli egy kovácslegényről, a ki álmában prédikál: *Tallian* Dénes báró egyik pusztájáról egy kovácslegényt hoztak be a minap a kaposvári kórházba. A huszonegy éves, irni, olvasni tudó, de közönséges eszjárásu emberrel elterjedt a hír, hogy misét mond s olyan prédikációt tart ékes nyelven, a mi bámulatra

— Szóval nem tudja megbocsátani az emberi gyöngeségeket.

— Oh igen. Meg tudnék bocsátani még alacsonytságot is, de csakis akkor, ha a jobb érzések diadalmaskodnak felette, ha úgy állnak velük szemben, mint leküzdött, legyőzött ellenségekkel szemben.

— Látja, nagy különbség van egy magmfajta asszony lelki világa és azoké között, a kik gonosztevőket tudnak szeretni. Ugyebár a gonosztevők — leszámítva a hamisítókat és sikkasztókat — legtöbbször a nép alsóbb rétegeiből kerülnek ki? Nők is onnan vannak és így természetesen kevésbé fejlett erkölcsi és szellemi tehetségekkel bírnak, mint a magmfajták. Én irtódom minden alacsonytságtól és ismétlem, kutyahűségre képtelen vagyok. Azt tartom, hogy bármilyen kedves, intelligens is a kutya, mégis csak — állat!

Simay felállt, bucsuzásra készen.

— A ki így tud beszélni önmagával, az nélkülözheti a legjobb barátok tanácsait is.

— De nem a társaságukat — nevetett a nő. Ezt jegyezze meg magának, kedves Simay, a legközelebbi viszontlátásra. — Igérem, hogy akkorára még jobb színben fog találni.

ragadja hallgatóit. Az első éjszaka, a mikor behozták, ágyában forgolódott, nyöszörgött, de semmi jele nem mutatkozott a delejes álomnak. A második este lefekvése után pár negyed órára hirt adtak a megfigyelő orvosnak, hogy a kovácslegény beszél. Odaült az orvos az ágyához és hallja, hogy a legnagyobb precizitással mondja a legény a csöndes misét, gesztikulál s utóljára még az áldást is megadja kezével. Utána bibliai idézettel megkezdte a virágvasárnapi egyházi beszédet és szónoklatot mond virágos nyelven, emelkedett stílusban. A beszéd teljesen korrekt, valódi műformába öntve, mint az a jeles szónok mondhatta el egykoron, a ki az egyszerű mesterlegényt, éppen beszédének erejével, hipnózisba ejtette. Az orvost mélyen meglepte a jelenet; megvizsgálta a legény ütőerét, szívverését. Majd gyújtót gyújtott; az alvó szempilláját fölemelte s az égő gyújtót a szemé elé tartotta, hogy nincs-e ébren. De a kovácslegénynek még csak arcizma sem változott sőt folytonosan megakadás nélkül tovább beszélt, fönséges stílusban, arcán ott volt a kellő mimika is, a mint a szent beszéd ihlete, buzgósága megkivánta! Gesztikulált simán, finoman. A megfigyelést Ullmann Antal dr. orvos végezte. Az egész város erről a titokzatos betegről beszél.

— **(Megszökött tolonc.)** Paják József, állítólag krakkói illetőségű, 30 éves tolonc, ki órásnak adta ki magát, Pakson le volt tartóztatva, de onnan megszökött. A paksi szolgabíró most országszerte körözteti a gyanus multu Pajákat.

— **(Verekedés.)** Mórág községben Schaidler Péter, Rottenbiller Henrich, Göler Jakab, Schák János és Böller Jakab suhancok összeveszték Glöckner Jánossal. Persze — Glöckner huzta ki a lutrit: alaposan helyben hagyták. Hogy azonban a tettesek is kihuzzassák a lutrit, a csendőrség feljelentette őket súlyos testi sértés vétsége miatt a bonyhádi kir. járásbírósnál.

— **(Szent György napja.)** Ma van szent György napja, mely az egyházi életben is fordulatot jelent. E naptól kezdve ugyanis reggeli négy órakor harangoznak hajnali harangszóra; este pedig 8 órakor. A nyolcórás harangozást tegnap este hallottuk először s ez most egészen szent Mihály napjáig fog így állandóan történni. Szent György napja faluhelyen és az Alföldön a hurcolkodások napja is. Nálunk, bár május elseje ez a nap, már most is sokan hurcolkodnak; butorokkal teli társzekerekkel találkozhatunk az utcákon. Az idő pedig szép és enyhe s a napnak már ereje van, úgy, hogy a tavaszi felöltők kezdenek kényelmetlennek lenni. Végre hát itt a meleg tavasz, hogy utána jöjjön nemsokára a forró nyár!

— **(A katonai oktatás reformja.)** A közös hadügyminiszterium a hadi iskolákkal való előkészítésekkel kapcsolatosan rendeletet adott ki, hogy már az 1900—1901-diki tanévben a hadi iskolákban a lövészeti és tüzérségi tárgyak ismeretét is kívánják, a mire a matematika és mechanika előismertéi szükségesek. Barha a táborig és vártüzérséghez tartozó azokat a tiszteket, akik az idén óhajtanak a hadi iskolába belépni, kivételesen felmentették az alól, hogy ez ismeretekből fel-

vételi vizsgát tegyenek, mindamellett a hadügyminiszter elrendelte, hogy ezeket a tiszteket utasítsák, hogy a felsőbb matematikából, mechanikából és fizikából a megfelelően szükséges ismereteket megszerezzék, hogy az előadásokat aztán megérthessék. Ez a rendelet összefüggésben van a hadi iskolák reformjával, melylyel a felsőbb tüzérségi tanfolyamot a hadi iskolákhoz csatolták, illetőleg abba beolvasztották. A felsőbb és vezető állásokra, különösen a tüzérségnél, az arra készülő tisztek a jövőben nemcsak a katonai szabályzatokra és a törzskari szolgálatra fognak oktatásban részesülni, hanem a specialisan technikai tüzérségi szakok technikai részében is, így aztán az 1900—1901-diki tanévre a tüzérségi felsőbb tanfolyamot beolvasztják a hadi iskolába.

— **(Sziwtelen anya.)** Kántor Józsefné Kovács Fáni, pincehelyi születésű, 34 éves cseléd, gyermekeit elhagyta és ismeretlen helyre távozott, amiért most a kaposvári főszolgabíró országszerte körözteti.

— **(Agyonvert asszony.)** Liptód utcáján özv. Miskovits Bogdánét halva találták. Koponyája összeviszva zuzva, törve volt Csakhamar kiderült, hogy az asszonyt Balázs Drágó lipotói lakos vasvillával ütötte agyon. Szomszédok voltak s már hosszabb idő óta haragosai egymásnak. A mondott napon az utcán találkoztak egymással, összeszólkóztak és Miskovics Drágó vasvillát fogott s vagy tizenöt ütést mért a szerencsétlen asszony fejére úgy, hogy a koponyacsont apró darabokra törött. A törvényszéki boncolás megállapította, hogy a vasvillával ejtett ütések mindegyike halálos volt. A tettest letartóztatták.

— **(Felfordult kocsi.)** Könnyen saját halálát okozhatta volna tegnap egy árpádi ember, ki berugott állapotban kocsikázott haza. Wendel János árpádi lakosnak ugyanis tegnap valami dolga akadt Pécsen. Bejött s aztán jól végezvén dolgát, örömeiben utközben betért egy csárdába, a hol a szesztől mihamarább berugott. Ilyen állapotban hajtott hazafelé, keskenynek találván azonban az országutat, behajtott a lovakat az árokba, minek következtében a kocsi felborult, Wendel János pedig oly szerencsétlenül esett le a bakról, hogy bal karját kifecamította. A fájdalomtól persze mihamarább kijózanodott s aztán gyalogszerrel meavén haza, cselédjeit küldte ki a kocsi hazaszállítása végett. A szerencsétlenül járt embert most lakásán ápolják.

— **(Két család haláltusa.)** A Pisa melletti Putignanóban a Bozzi és Ruglioni-család halálosan gyűlölte egymást, ép úgy, mint hajdan a Montecchik és Capulettik. A hol a két család tagjai összekerültek, akár az utcán, akár a korcsmában, vagy templomban, parázs kis veszekedés támadt köztük. Szent-Hermandad azonban eddig megoltalmazta őket attól, hogy valamelyikük vére folyjon. Eljött azonban a husvét, a mely a Ruglioni-család utolsó husvétja volt. A két család egy osteriában összekerült. Persze kitört a villongás. Ezuttal a Ruglioniak okosabbak voltak, mint a Bozzik és szépen haza mentek. Alig értek lakásukba, ott termettek a dühös Bozzik és valósággal megostromolták a házat. Hosszas küzdelem után sikerült az ajtót betörniök és ekkor a két család között megkezdődött a

haláltusa. A véres csatának először Ulisse Ruglioni esett áldozatul, a kit egy puskagolyó szíven talált. Őt követte 18 éves fivére, Eugenio, ennek a tüdejét lőtték keresztül, Leonida Ruglioniak a torkát vágták át. Az öreg Attilio Ruglioni a kis Giuseppe Bozzi szemelte ki magának és egy tördőfessel csakhamar a másvilágra küldte. Mikor már a Bozzik az egész Ruglioni családot megsemmisítették, akkor értek oda a carabinieri és a győztes Bozzikat megvasalva a börtönbe hurcolták.

— **(Kerestetik egy öngyilkos.)** Szörnyen amerikaiizű história, mely azonban itt történt meg igen közel hozzánk, Göröcsöny község határában. Az történt ugyanis, hogy a hatóság embereinek őrzárata a napokban a göröcsönyi réten egy hatlövetű revolvert, két zárt borítékban leveleket talált, melyeknek egyike »Katicának« volt címezve. Miután ezek oly tárgyak, melyeket még a regényekben is öngyilkosjelöltek szoktak használni, most keresik a revolver mellé az öngyilkost s megindították a nyomozást az iránt, hogy ki hagyta el a talált tárgyakat.

— **(Ártatlanul kivégezve.)** A hetvenes években élt Csikagóban egy Egan Tamás nevű fatner. Vele élt felesége és Kity Lyons nevű mostoha leánya. A farmer szomszédai jó barátságban élt, de családjával állandóan civakodott, miért is mostohaleánya el is hagyta a szülei házat. Egan 1878-ban Dél-Dakotába költözött, a hol feleségét 1880 szeptember 12-én meggyilkolták. A férjet elfogták, kötél általi halálra ítélték és noha ártatlanságát az utolsó percig hangoztatta, kivégezték. És csak most nemrégiben vallotta be mostohaleánya haláloságán, hogy mostoha atyja ártatlan volt, mert édesanyját ő gyilkolta meg. A kórházi orvos a leány vallomásáról jegyzőkönyvet vett fel és azt az ártatlanul kivégzett rokonainak elküldte.

— **(Hajóforgalom a Dunán.)** A Dunagőzhajózási Tarsaság nyári menetrendje május elsején lép életbe. A menetrend szerint Mohács, Kalocsa és Budapest között naponként forgalom áll fenn.

— **(Rossz pénz — el nem vész.)** Két veszedelmes kőborcigányt tartóztatott le a héten a szegzárdi csendőrség. 1894-ben egy csomó kőborcigányt fogtak el, de az elvetemültek közül néhány ellene szegült a csendőröknek. Az egyiknek akkora volt a vakmerősége, hogy egy alkalmas pillanatban a közelében levő csendőrt fellökte, ennek szuronyát magához kaparította. A dulakodás eredménye az lett, hogy a szuronyos cigány egy másik társával együtt megugrott. A mult héten a portyázó csendőröknek nagyon ismerősnek tetszett a kezük ügyébe akadt két kőborcigány fizimiskája. Gyanujok nem volt ártatlan, le is tartóztatták őket nyomban. — 94-óta hiába keresték őket, most véletlenül rájuk akadtak. Hogy nem tévedtek, annak bizonyosságául szolgál az a körülmény is, hogy a 94-ben történt ellenszegülés alkalmával osztott kardvágások nyomait ezek őrzik karjukon és tenyerükön. Mindkettőt bekisérték a szegzárdi törvényszék fogházába, hol valószínűleg buzgón áldják a csendőrök jó emlékező tehetségét.

— **(Petroleumot ivott.)** Furcsa módon akart a napokban Hásságyon életének véget vetni egy cselédleány. Madaras Katalin

eselédeány ugyanis, ki már huzamosabb ideig szerelmi viszonyt folytatott gazdájának egy kocsis legényével, a tiltott szerelmi viszony következményeitől való félelmében öngyilkos szándékkal kőolajat ivott s nem sokára rá mérgezési tünetek között megbetegedett. A házbeliék azonban idejekorán észrevették a bajt s ellenszereket adtak a halálba készülő leánynak, kit sikerült is az élet számára megtartani.

— **(Meggzúnt járvány.)** A Baán, Dárda és Pogány községekben fellepett különböző járványos betegségek néhány nap óta megsgzúntek, úgy hogy a járvány tartamára bezárva tartott községi iskolákat is újra megnyitották.

— **(Sztrájkoló orvosok.)** Krakko-
ban különös sztrajk készül. Az ottani kórház orvosai javadalmazásuk felemelése végett kérvényt intéztek a tartományi bizottsághoz és arra az esetre, ha kérelmüket nem teljesítik, sztrájkkal fenyegetőznek. A tartományi bizottság képviselői fölkérték az orvosokat, hogy a kórház betegeire való tekintettel, álljanak el sztrájkoló szándékuktól. Az orvosok most értekezletet tartanak, melyben a kérelem felett határoznak.

— **(Az anyai szeretet.)** Egy chikágói mosónő szinte példátlan anyai szeretetről írnak most az amerikai lapok. A szegény asszony, a ki korán özvegységre jutott, gyakran változtatta a lakóhelyét. Vándorlása közben Kansas-Cityben súlyos csapás érte, egyetlen, hároméves kis leánya járványos betegség

áldozata lett. A boldogtalan anya nem tudott megválni holt gyermekétől. A kis holttestet bebalzsamozta és egy dobozba rejtette el. Így azután, bárhova vetette is a sors, gyermeke tetemét mindig magával vitte. Üres perceiben fölnyitotta a dobozt, nézegette holt leánykáját és elbeszélgetett a halottal. Öt esztendeig tartotta így magánál gyermeke holttestét, a mig mostanában a rendőrség tudomására jutott az eset és így végre is kénytelen volt belenyugodni abba, hogy imádott leánykáját átadják a földnek.

— **(Felsült fogdmegek.)** Grácban az ottani rendőrség furcsa okból tartóztatott le egy embert. Valami anarchistát keresett és értésére esett, hogy egy artista éjszakánként lakásában valami titkos betűkkel nyomtatott könyvből olvasgat. A rendőrség erre éjjel után behatolt az artista lakásába és fogságba hurcolta. Reggel kiderült, hogy az a könyv, melyet az artista olvasott, gyorsirási tankönyv, melyet a derék férfiú éjjel, mikor artisztikus műveletei után hazatért, tanulgatott.

Művészet, irodalom.

○ **A Művészvilág** e heti száma a szokott gyönyörű kiállításban rendkívül érdekes tartalommal jelent meg. Első cikket Rothauser Miksa irt belé a Nemzeti Színházról. Novellistáink közül Szöllösi Zsigmondot (Bugárné kirándulásai) és Virter Ferencet (Az alligátor. Jacksonvillei történet) szólaltatta meg a művészvilág, mig a külföldiek közül Alfred of

Hedenstigerma (Paraszthistória) és Bernstein Miksa (Adósságok) szerepel. — Költeményt Balla Miklós és Varsányi Gyula irt; a Művészvilág folytatásokban közli Gécy István hatalmas népdramáját, az Anyaföld-et, továbbá a Ghetto gyermekei szerzőjének Zangwill-nek Átmenet című hosszabb novelláját. Az aktualitások rovata e héten is felette érdekes. A művészvilág gyönyörű címlapját és pompás színes illusztrációit kiváló művészek készítették. A Művészvilág megrendelhető minden hazai könyvkereskedőnél; mutatóvényszámot díjmentesen küld a kiadóhivatal (Budapest, VI. Podmanicky-utca 1.) Előfizetési ára: egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 60 fillér, egyes szám ára 40 fillér.

○ **Uj színigazgató.** Baghy Gyula jónevű vidéki szerelmes-bonvivant színész, kit Pécsen is ismernek, mert Somogyi társulatának volt régebben a tagja, a ki legujabban színigazgatóvá lett, Alsó-Lendván kezdi meg működését. Társulatának tagjai közt vannak: Koppán Margit, Békeffy Lajos, Szász Anna, Jászai Olga, Baghiné, Oláhné, Balla Imre, Hevessy, Pelsöczy, Réthi.

○ **A legfiatalabb magyar komponista.** A legfiatalabb magyar komponista bagotai Lengyel Ernő. Hat esztendő, rózsás, okos arcu kis fiú. A fővárosi lapoknak e heti számában van lenyomtatva az arcképe egy kompozíciójával egyetemben. A gyerek-komponista a zeneakadémia ösztöndíjas növendéke, anyja azonban nagy nyomorusággal küzd s felős

Fokit — ti holnap Várnayéknál theáztok. Lubinszky is elmegy?

— Szívesen elmenne, de tudod, milyen hiu. Az a veszett prim, a melylyel te, főhadnagy úr, felcifrátad, még nem hegedt be annyira, hogy hölgytársaságba mehetne vele.

— Magam is nagyon sajnálom, hogy nem mehetek el.

— Te nem jössz?

— Nem. Még nagyon érzékeny a vállam.

— Pedig én most azért látogattalak meg, hogy az eljövételre rábeszéljelek. Tudod, valaki nagyon óhajtana téged látni. Azt mondta, hogy meg is látogatott volna már, de fél tőle, hogy az nem illik.

Valami bolond gondolat villant át az agyamon, de hamar leküzdöttem. Nem akartam megérteni a kis kadétot.

— Csodálom, hogy Béla illetlennek találja engem meglátogatni, hiszen jóbarátok vagyunk — szoltam csodálkozó hangon.

— Nem is Várnayról van szó — mondta a kis kadét titkolózva — hanem a feleségéről.

— Megbolondultál?

— Nem én! Ha nem haragudnál meg érte,

érdemli ez a Várnayné a fáradságot? Érdemes pályázni rá?

— Nem értelek!

— Igazán? Pedig te az ilyen dolgokat igen hamar meg szoktad érteni — máskor.

— Nos most az egyszer nem értem meg.

— Komolyan szerelmes vagy?

Furcsa gondolat atom támadt. Szerettem volna Lubinszkyt pofon ütni, de tartóztatam magam, mindamellert elég nyomatékkal szoltam oda Lubinszkyknak:

— Nem vagyok komoly szerelmes, de nem tűröm, hogy arról az asszonyról ily hangon beszéljete. Semmi okunk ennek az asszonynak a tisztességében kételkednünk.

— Leckéztetés akar ez lenni? — kérdezte Lubinszky azon a hangon, mely a konfliktus elkerülését szinte lehetetlenné teszi.

— Vedd, ahogy akarod! — kiáltottam s elfordultam a hadnagytól.

Lubinszky egy pillanatig rám nézett, aztán a tiszték felé fordult:

— Frici ma meg van bolondulva! S ezzel felkötötte a kardját s távozott.

Másnap persze megverekedtünk.

hogy a kis fiu talentuma belepusztul a nagy szegénységbe. Erre hívja föl egy érdekes cikkben a publikum figyelmét *Thury Zoltán*. Az érdekes, magas nivón szerkesztett ujság e heti száma is gazdag ugy szöveg dolgában, mint illusztrációban. Mutatványszámokat kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V., Hold-utca 15.)

Solymosi művészestéje Dombóvárott.

Solymosi Elek, a Népszínház kitűnő művésze két, fényesen sikerült művészestét rendezett szombaton és vasárnapon Dombóvárott. A közönség zajos tetszésnyilvánításokkal honorálta Solymosi kacagtató humorát. Solymosin kívül közreműködtek és nagy sikert arattak még színésziskolája növendékei közül: *Sziklai Blanka*, *Váradi Mariska*, *Halász Ede*, *Joanovits Sándor*, *Dezső Márton*. Különösen nagy hatása volt a *Szentes legény*, *szentes leány* című operettnek, amelyet brillánsan adtak elő Solymosi növendékei.

Törvénykezés.

§ *A traviata*. Csodálatos ítéletet hozott a múlt héten a párisi esküdtszék. *Bourman Viktor*, a kommunizmus idején szerepelt költő, ezelőtt 37 évvel megismert egy rossz hírű házban egy fiatal leánykát. Nagy eszméje támadt, hogy megmenti a bukott leányt és — feleségül vette *Elizát*. Harmincöt esztendeig éltek boldog házasságban. De semmi sem tart örökké és a költő egy napon odahagyta *courbevoini* házacskaát, hűtelen lett az ő megtért traviata-

tájához. Ez kifürkészte férje új lakását, álöltözeten beférkőzött hozzá és agyonlőtte. Az esküdtszék előtt közvádoló felolvasta *Elisée Reclus*nek, a híres geográfusnak egy levelét, a melyben az csodálattal írja, hogy milyen türelemmel és nagylelkűséggel bánt *Bourman* teljesen műveletlen nejével. A férjgyilkos asszony beismerésben volt és zokogva mondta:

«Nem kár az olyan emberért, aki élete alkonyán hagyja abba magasztos jótéteményét. Megöltem, mert azt akarta, hogy váljak el tőle s ezzel engem is meggyalázott, magát is. Nem volt más megoldás.»

És a párisi esküdtszék csatlakozott ehhez az érveléshez és fölmentette a vádlottnőt.

§ *Felingerelték*. A *Mándi-féle* bérlet egyik pusztájának legmódosabb s egyike a legjobb béreseknek volt *Gölöncsér János*, ki — mint minden uradalomban szokás — 3—4 más béres családdal lakott egy konyhán. Egy alkalommal *Csehi*, lakótársa, *Gölöncsér* vizespadjának helyére tette az ő káposztás hordóját, melyet *Gölöncsér* hazajövet elvett onnan. Összevesztek. *Csehi* vasvillát, *Gölöncsér* karót fogott, melylyel *Csehit* egyszer fültövön s egyszer karon vágta, úgy, hogy az most is rebenzen hall s karján az ütés nyoma most is meglátszik. Tettét *Gölöncsér* beismerte, de azal védekezett, hogy ő nem akarta. Az uradalmi tisztartó is *Gölöncsér* javára vallott. Azt állította, ugyanis, hogy a többi béresek gyakran szokták *Gölöncsért* ingerelni, bosszantani. Nem csoda tehát, ha egyszer kifogyott a türelméből. A kir. törvényszék *Gölöncsér Jánost* su-

lyos testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek, melyhez képest egy havi fogházra s 10 korona pénzbüntetésre ítélte őt. A vádlott a büntetés mértéke ellen felebbezett.

T a n ü g y.

)(*Segély az iparostanonciskolának* A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter a pécsi iparostanonciskolának ezer korona segélyt engedélyezett.

)(*Engedélyezett korpótlék*. A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter a laskói ref. iskola és a sámodi községi iskolának száz korona tanítói korpótlékot engedélyezett.

)(*Iskolavizsgálat*. *Laubheimer* Róbert kir. segédtanfelügyelő, ma reggel iskolavizsgálat tartása céljából Mohácsra utazott.

Közgazdaság.

□ *A Trieszti Általános Biztosító-Társaság* (Assicurazioni Generali) f. é. április hó 7-én tartott 68-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1899. évi mérlegek.

Az előttünk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1899. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 483,973.169 korona és 56 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 19,724.336 korona 19 fillérré rugtak. Az életbiztosítási-osztály díjtartaléka 10,003.809 korona 90 fillérről 124,700.392 korona 59 fillérré emelkedett.

A tűz-biztosítási ágban a díjbevétel 18,128.170 korona 40 fillér volt, miből 7,728.542 korona 64 fillér viszont biztosításra fordított ugy, hogy a tiszta díjbevétel 10,399.627

Lubinszky néhány lapos vágáson kívül a homlokára kapott egy primet, magam pedig a jobb vállamra egy fél éleset, mely azonban Lubinszky híressé vált herkulési erejét tekintve, elég alapos volt arra, hogy harcképtelenné tegyen.

Nem törődtem vele, mert az utolsó napok izgalmai, a lelki variáció a melyen átestem, egészen kimerítettek s így valami csodás stoikus nyugalommal raktam vállamra a borogatásokat magányos szobámban.

Azzal foglalkoztam, hogy néhány a könyvtáramban volt Ibsen és Zola regényben lapozgattam. Tudod, akkori lelki állapotomban szükségem volt rá, hogy valami compact szellemi táplálékban legyen részem, melynek minden mondata úgy hat a melancholikus emberre, mintha bunkóval csapnák fejbe.

Egy délelőtt, mikor meguntam a sok hajmeresztő regényt, szinte fekete lettem attól a sok Zola-féle párisi piszoktól, kényelmesen heverészve azzal szórakoztam, hogy foxteriere-im egyikét a magas ugrásban dressziroztam. Ugy néztem ki pajtás, mint valami cirkuszista. Egyik kezemben a lovagló ostor, a másikban egy darab cukor. Éppen az előbbit használtam s amint Foki a szo-

katlanul kellemetlen legyintésre vonítani kezdett, nem vettem észre, hogy az ajtóm kinyílt.

A kis kadét lépett be, ki betegségemben gyakran meg szokott látogatni. Nem tudom miért de a kis huszárcsibe rettenetes módon rokonszenvezett velem.

Türringer kadét vadonatúj brechesben, magas lakkcsizmában és finom, csillogó posztóju atillában állt előttem, melynek dragoner pitykéje úgy ragyogott, mintha szinaranyból lett volna.

— Miért vagy paradéban, kadét? — szoltam a gyerekhez, miközben Foki egy hatalmas ugrással vetette magát át eléje tartott lovagló veszőzömön.

— Vizitelni voltunk — felelte a huszárcsemete — s valami otthonias kényelemmel vetette bele magát karosszékembe.

— Gyujts rá — mondtam neki — aztán meséld el, hol jártatok?

Türringer rágyujtott, aztán maga elé fujva az erős Gianaclis füstjét, mondta:

— Várnayéknál voltunk. Tudod, holnap lesz az a bizonyos »svádrón theaestély« náluk, hát illendőnek találtuk egy nappal előbb vizitelni.

— Igaz — mondtam a sarokba kergetve

kor. 76 fillerre rugott, mely összegből 6,482.000 korona 91 fillér mint díjtartalek minden tehertől menten, a jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege: 74,455.970 korona 86 fillér.

A szállítványbiztosítási ágban a díjbevétel kitétt 7,730.895 korona 18 fillért, ebből viszontbiztosításra fordított 3 346.580 korona, úgy hogy a tiszta díjbevétel 4,384.315 korona 18 fillerre rugott, mely összegből 2,549.074 korona 44 fillér helyeztetett tartalékba.

Károkkért a társaság 1899 ben 28,174.407 korona 04 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 661,663.927 korona és 90 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből házára 123,186.550 korona 69 fillér esik, mely összeget a társaság 181,032 káresetben fizette ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 14,034.239 korona 11 fillerre ruagnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5,250.000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamigadozására alakított tartalék, mely a 2,507.733 korona 74 fillér külön tartalék, úgy szintén az évi nyereségből kihasított 413,251 korona 38 fillérral 8,624.239 korona 11 fillerre emeltetett fel; továbbá felemlítendő még a 160.000 koronára rugó kétes követelések tartaléka. Ezekon kívül fennáll még egy 560.000 koronát kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítsse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek elsőrangú értékekben vannak elhelyezve, az idei átutalások folytán 153,073.167 korona 61 fillérről 162,608.919 korona 18 fillerre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	29,782.502 kor. 61 fil.
2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök	14,246.324 > 74 >
3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök	1,466.107 > 49 >
4. Értékpapírok	103,401.469 > 40 >
5. Tárcá váltók	814.150 > 26 >
6. A részvényesek biztosított adóslevelei	7,350.000 > — >
6. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával	5,548.364 > 18 >

összesen 162,608.919 > 18 >

Ezen értékekből 42 millió korona magyar értékekre esik.

Amint a jelentésből kitűnik, a társaság a betöréses lopás elleni biztosítás üzemet is felvette ügykörébe. Erről a legközelebb szétküldendő körlevelek fognak bővebb felvilágosítást nyújtani.

□ Vámiilleték a jövő hóra. A vámiilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlékot 1900. évi május hó huszonegy százalékban állapították meg.

□ Orosz gabona a Duna mentén. Az orosz délnyugati vasut és a fekete-tengeri-dunai gőzhajózási társaság szerződést kötöttek oly célból, hogy szervezik az orosz gabona-és őrlémények kivitelét Magyarország, Ausztria és Németország dunai és dunavidéki állomásaira, nevezetesen: Mohácsra és Eszékre is. A szerződést az orosz közlekedési miniszterium már jóváhagyta.

□ A miniszter és a gyárvizsgálatok. A kereskedelmi miniszter rendeletet adott ki, hogy az iparhatóságok a gyárvizsgálatok alkalmával pontosabban járjanak el. A

rendelkezésre az adott okot, hogy az egyik kerületi előljáróság a miniszternek a gyárvizsgálattal megbízott szakközege által megállapított és az előljárósággal 1898. július 31-én közölt hiányok pótlására a gyárosokat csak 1900. február 12-én szólította fel. A miniszter az ilyen késedelmes eljárást a gyári és ipari alkalmazottak baleset elleni védelméről és az iparfelügyelőről szóló törvény sikeres végrehajtására veszedelmesnek tartja s azért most elrendelte, hogy az iparhatóságok s az iparfelügyelők megkereséseit ezentul soron kívül intézzék el.

□ Állatforgalmi korlátozás. A földmívelési miniszter értesíti a közlekedési vállalatokat, hogy a cs. és kir. közös hadügyminiszter ur értesítése szerint a hasított körmű állatoknak és ezek nyersterményeinek Magyarország egész területéről Romániába való bevitelle tilos, mindazonáltal a bárányoknak úgy elő, mint levágott állapotban Magyarországból Romániába való bevitelle azon feltétel mellett van megengedve, ha oly származási és egészségi bizonyítványokkal láttatnak el, amelyeken igazoltatik, hogy azon vármegyében, melyből a bárányok származnak, sem a juhok közt nem uralkodik ragadós betegség, sem pedig oly ragadós állati betegség nincsen, mely a juhok utján elhurcolható. Ezen bizonyítványok a közigazgatási hatóság által állítandó ki és a hatósági állatorvos által láttamozandók.

TÁVIRATOK.

— Az országgyűlésből. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház ma tartotta első ülését a husvéti szünet után. Az ülésen megjelent Széchenyi gróf, a király személye körüli miniszter is, a kit a képviselők körülvettek.

Percel Dezső elnök bejelentette Tibád Antal és Gulner Gyula lemondását mandátumaikról. Az új választást helyükbe a Ház elrendelte.

Szell Kálmán miniszterelnök bejelentette, hogy csütörtökön az ülészak bezáratik s hétfőn az új ülészak megnyitattik. Azután egy csomó javaslatot letárgyaltak.

Holnap kérvényeket tárgyalnak és az interpellációkra válaszolnak a miniszterek.

— Vészi és Kóbor párbaja. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Magyar Szó“ és a „Budapesti Napló“ közötti polemikából kifolyólag ma Vészi József, a Budapesti Napló szerkesztője és Kóbor Tamás, a Magyar Szó munkatársa, között a Fodor-féle vívóteremben kar-párbaj volt délelőtt. Vészi József az orrán, Kóbor Tamás a homlokán sebesült meg.

— A püspöki konferencia. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagyváradról jelentik, hogy a püspöki konferencia az autonomia, ügyében nem fog eltérni ismert álláspontjáról.

— Az új belügyi államtitkár beiktatása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirat.) Gulner Gyula, belügyminiszteri államtitkár, ma délelőtt tette le a hivatalos esküt Szell Kálmán miniszterelnök kezébe. Azután fogadta a tiszti kart, melynek nevében Szell Ignác másodállamtitkár üdvözlő beszédet mondott.

— A transzváli háboru. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból írják, hogy a Reuter-ügynökségnek az angol táborból jelentik, miszerint a tabanuhi boer táborból De Wetthez Jammersbergbe egy löveg lövész szállítmány érkezett. De Wett valamennyi ágyujának lövéseit az angol tábornak egy pontjára irányítja. Egy angol ágyu elpusztult.

Londonba Roberts tábornok azt táviratozza Bloemfonteinből, hogy Rundle tábornok jelenti, miszerint huszonöt ember, kiket naplemente után az előőrsköz kiküldött kíséretül, eltűntek. Rundle támogatására kiküldötte a 11-ik hadosztályt és két lovasdandárt. Ez a haderő Karriefonteinbe érkezett, anélkül, hogy utközben komoly ellenállásra bukkant volna. Polecarew ezredes megszallta a Leanskopót, honnan a boerok — puskák és lövészek hátrahagyásával — sietve elvonultak.

Másik bloemfonteini táviratban jelenti Roberts, hogy abban a vállalkozásban, mely Karriefontein megszállására vezetett, az angolok részéről két ember elesett és tizenkilenc megsebesült; egy tiszt halálosan megsebesült és tizenegy ember eltűnt.

— Tűz a tőzsdén. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délben Budapestén a tőzsdéépület harmadik emeletén tűz volt. A tőzsdéforgalmat beszüntették. Több tűzoltócsapat kivonult s Őrs Mihály tűzoltó a harmadik emeletéről leest. A mentők haldokolva vitték a kórházba. A tüzet egy órákor lokalizálták.

Laptulajdonos Felső szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

1225. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszebeni földhitelintézet végrehajthatónak Molnár Pál végrehajtást szenvedők elleni 97 korona 50 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsvárad kir. járásbíróság területén levő Maráza község határában fekvő, a marázai 143. sz. betétben Molnár Pál (nős Szabó Katalinnal) nevén álló A. I. 1—25. sorsz. alatt felvett urbéri birtokra 3646 korona becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi május hó 7-ik napján d. e. 10 órákor Maráza községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisztr. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1900. évi február hó 20-án, a kir. járásbíróság mint telektönyvi hatóság.

Schill
kir. járásbíró

Triesti általános biztosító-társulat.

KIADÁS

ASSICURAZIONI GENERALI. Nyereség- és veszteség-számla az A. mérleghez. Elemi-biztosítási ág (1899.)

BEVÉTEL

	korona		fil.			korona		fil.		
I. Kárfizetések: (beleértve a kárfelvételi költségeket); 1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét 2. Szállítmánybiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét	6624316	99	3562992	44	10187300	43				
II. Üzleti kiadások (levonva a viszontbizt. térítményeit); 1. Szervezési költségek (a folyó számadással teljesen fedezettett) 2. Jutalékok 3. Folyó igazgatási költségek 4. Adók és illetékek	1799707	52	1588551	79	4684027	59				
III. Leírások és egyéb kiadások: 1. Leírások kétes követelésekre 2. Árfolyamveszt. pénznemek, és külföldi váltókban 3. Járulékok kamat és átutalások a hivatalnokok ellátási pénztárába	7065	50	40606	80	386114	30				
IV. Tartalék függő károkra: 1. Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét 2. Szállítmánybiztosítás, levonva a viszontb. részét	899028	79	1700859	—	2599887	79				
V. A biztosítási alapok állása a számadási év végén: 1. Díjtartalék: a) Tűzbiztosítás, levonva a viszontbiztosítók részét b) Szállítmánybizt. lev. a viszontbiztosítók részét 2. Tökésített nyereségtartalék 3. Az értékpapírok árfolyam tartaléka 4. Kétes követelések tartaléka	6482000	91	846815	44	7860816	35	288801	55	486782	77
VI. Évi üzleti nyereség	80000	—	—	—	13215468	96	1529952	—	—	—
Összesen:					32297052	05				

Nyereség- és veszteség-számla a B. mérleghez. Életbiztosítási ág (1899.)

	korona		fil.			korona		fil.		
I. Esedékes biztosítások és járadékok fizetése: 1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét 2. Elézési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét 3. Járadék biztosítások	6571526	06	1083751	06	7980158	93				
II. Fizetések visszavásárolt kötvényekért, levonva a viszontbiztosítók részét	—	—	—	—	1982497	56				
III. Osztalék-fizetések biztosítottaknak	—	—	—	—	408185	28				
IV. Üzleti kiadások (levonva a viszontbizt. térítményeit); 1. Szervezési költségek [a folyó számlán teljesen törlesztve] 2. Szervezési költségek 3. Folyó kezelési költségek 4. Behajtási jutalékok 5. Orvosi költségek 6. Adók és illetékek	1252683	05	1376566	28	468858	46	172220	83	3270328	62
V. Leírások és egyéb kiadások: 1. Leírások kétes követelésekre és ingatlanra 2. Értékpapírokra való könyveszerű árfoly.-vesztés 3. Árfolyamvesztés pénznemekben és külföldi váltókban	5817	28	216417	16	35767	98			2148002	37
VI. Függő károk tartaléka: 1. Halálesetre szóló és vegyes biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét 2. Elézési biztosítások, levonva a viszontbizt. részét 3. Járadék biztosítások	1031015	34	225978	34	11482	28			1268476	96
VII. Biztosítási alapok állása a számadási év végén: 1. Díjtartalék a) Haláles. szóló és vegy. bizt., lev. a viszontb. részét Kor. 105.280.101:12 b) Elézési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét 9.575.932:0 c) Járadék biztosítások 3.954.229:48 2. Díj-átvitelek a) Haláles. szóló és vegy. bizt., lev. a viszontb. részét Kor. 5.010.076:01 b) Elézési biztosítások, levonva a viszontbiztosítók részét 302.767:41 c) Járadék biztosítások lev. a viszontbiztosítók részét 17.28:27 3. Külön tartalék a kamatláb esetleges hanyatlásának kiegyenlítésére 4. Tökésített nyereségtartalék 5. Értékpapírok árfolyam-tartaléka és kieg.-tartalék 6. Kétes követelések tartaléka 7. A biztosítottak osztalék-alapja a kamatokkal együtt	118810262	90	5830129	69	560000	—	2625000	—	5031375	12
VIII. Évi üzleti nyereség	—	—	—	—	1669043	62			134105771	88
Összesen:					153081602	67				68

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1899. december 31-én.

TEHER

Folyó szám	A tétel neve	A		B		Összesen		Folyó szám	A tétel neve	A		B		Összesen	
		korona	fil.	korona	fil.	korona	fil.			korona	fil.	korona	fil.	korona	fil.
1	A részv. adólevelei a tőke be nem fizetett részéről	3675000	—	3675000	—	7350000	—	1	Alapítók	5250000	—	5250000	—	10500000	—
2	Készpénz készlet az int. igazgatóságai s fiókjainál	1139016	89	294303	56	1433350	45	2	Tökésített nyereségtartalék	2625000	—	26 5000	—	5250000	—
3	Rendelkezésre álló pénzek hitelint. s takarékpénzt.	533481	87	157865	72	5492747	59	3	c) Tartalék-alap az értékpapírok árfolyam ingadozásának fedezésére	3179652	61	2523601	38	5703533	99
4	Ingatlan birtok: a) Váro-i ingatlanok b) Mezőgazdasági birtokok c) Építészeti álló házak d) Bécsben [P.aterstrasse] e) Triestben [Via Carintia] f) Milanóban [Piazza Cordusio]	—	—	1259000	—	1259000	—	4	b) Kiegészítő tartalék	80000	—	2597733	74	2577333	74
5	a) Állami és más értékpapírok b) Folyó kamatok c) Váltók a tárcsában d) Jelzálog-kölcsönök e) Kölcsönök értékpapírokra	9842667	91	92620765	98	102463433	89	5	a) Díjtartalék folyó biztosításokra decz. 31-én az A mérlegben	7830816	85	—	—	7830816	85
6	Maradvány a viszontbiztosítók számláiból	319154	37	618881	14	938035	51	6	b) Díjtartalék a B mérlegben	—	—	118810262	90	118810262	90
7	Maradvány az intézet fiókjainak számláiból	814150	26	—	—	814150	26	7	c) Külön alap a kamatláb esetleges hanyatlásának kiegyenlítésére	—	—	5380129	69	53 0129	69
8	Maradvány az A mérleg folyó számlájából	1466107	99	—	—	1466107	99	8	4. Értékpapírok kamatai	—	—	560000	—	560000	—
9	Adósság különböző címek alatt	—	—	14246324	74	14246324	74	9	5. Ingatlanok tiszta hozadéka	—	—	1268475	96	1268475	96
10	a) Letétek kezesség és biztosíték gyanánt	790853	63	82172	76	873026	39	10	6. Osztalék-alap az életbiztosításban nyeresémenynyel biztosítottak javára	—	—	1669043	62	1669043	62
11	b) Letét: Ó Felsége jubileuma alkalmából tett alapítvány	2839563	06	456923	85	3296486	91	11	7. A hivatalnokok ellátási pénztárána vagyon	2081807	28	—	—	2081807	28
12	c) Letét: Besso József alapítvány	—	—	290976	89	290976	89	12	8. A hivatalnokok ellátási penzt. kiegészítő tartaléka	82983	12	—	—	82983	12
13	d) " Calabi R. alapítvány	1069346	99	48704	87	1118051	86	13	Jelzáloghitelezők	—	—	—	—	—	—
14	e) " Goldschmidt alapítvány	5026656	09	4298571	92	9320227	11	14	Egyenleg a viszontbiztosítók számláján	1699806	84	196493	98	896300	77
15	Butorizt és vasszebr. a társ. összes hivatal., czégtáblák, papír- és nyomt., az összes rakt.	—	—	—	—	—	—	15	Egyenleg az intézet fiókjainak számláján	49163	27	2793	65	42956	92
16	Fellegeltett jutalékok és szervezési költségek	—	—	—	—	—	—	16	Egyenleg a B mérleg folyó számláján	2909076	86	—	—	29 09076	86
								17	Hitelezők különböző címeken	288463	89	234133	57	52 257	43
								18	Betétek kezesség és biztosíték gyanánt	5028656	09	4293571	02	93 0227	11
								19	Ó Felsége jubileuma alkalmából tett alapítvány	100000	—	—	—	100 000	—
								20	Besso Márk alapítvány	23800	—	—	—	23800	—
								21	Besso József alapítvány	12000	—	—	—	12000	—
								22	Calabi R. alapítvány	6000	—	—	—	6000	—
								23	Goldschmidt alapítvány	6000	—	—	—	6000	—
								24	Gidoni alapítvány	12071	12	—	—	12071	12
								25	Girard alapítvány	9955	—	—	—	9955	—
								26	a) Nyereség-átosztás a múlt évről [A mérleg] kor. 5.000:00	—	—	—	—	—	—
								27	b) Nyereség az évi üzletből kor. 1.229.952:00	1835888	84	157653	68	2 12742	72
									Összesen:	8469429	06	146928093	14	181627592	20

Az 1899. decz. 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezv. értéke kor. 74.455.970:80

A jövő években lejárandó tisz. biztosítási díjak kor. 74.455.970:80

Besso József, Besso M., Dr. Bozza Camillo, Costi János J. H., Dr. Levi J., Gróf Papadopoli Miklós, Romanin Jacur Manó, Vyanó Fortunato
A vezérigazgató: **Richetti Ödön**
Magyarországi vezérigazgató: **Steinhardt, Poór.**
Az intézet hivatalos helyiségei: Budapeston, Dorottya-utca 10. szám alatt, az intézet saját házában.

Bővebb zarszámadási jelentések az alanti ügyrökségnél kaphatók. Ugyancsak felvilágosítások a legnagyobb készséggel adnak és élet-, tűz-, szállítvány-, üveg- és betörés ellen való biztosítások az Assicurazioni Generali, jégbiztosítások a Magyar jég- és viszontbiztosító részvény-társaság és baleset elleni biztosítások az Első o. általános baleset ellen biztosító társaság a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el.

A pécsi főügynökség
ULLMANN M. KÁROLY.